

HANDELSTIDNINGEN

Grundad 1833 Köpmangatan 10

Tel. sammanrop Handelstidningen eller 17 15 40
Postgiro 41373

Huvudredaktör och ansvarig utgivare:
KNUT PETERSSON

Andra redaktör:
HARALD WIGFOSS

Annonsredaktör:
JOHN RAMBORGH

H. T. Centralen, Kungälvstrådet 2
Tel. sammanrop H. T. Centralen eller 17 15 40

Stockholmsredaktion:
Vasagatan 15-17, tel. 10 61 71, 10 61 17
Annonser och prenumerations tel. 11 49 88

Prenumerationspriser:

Hembeskrivning	1/1 år	1/2 år	1/4 år	mån	vecka
A i Göteborg	33:-	17:-	9:-	3.25	-175
Postabonnemang	25:-	13.25	7:-	3.50	
Hemb. i landorten	26:-	13.50	7.25	3.65	-165

Konkord:

Sverige, Norge, Danmark	32:-	16:-	8:-	3:-	
endast lördagar	8.50				
Utländt i övrigt	78:-	39:-	19.50	6.50	
endast lördagar	25:-				

Annonspriser:

(per millimeter)	Vanliga dagar	Lörd. o. dag före nedl.
------------------	---------------	-------------------------

För 1:a sidan	33 öre	40 öre
För 2:a sidan	27 "	33 "
Auktions- och egendomar	27 "	33 "
Sammantraden	27 "	33 "
Idiella sammantraden	19 "	20 "
Textsida	30 "	35 "
Efter text	25 "	27 "
Hyrer- och platsannonser	19 "	21 "
Sista sidan	33 "	40 "

Förlovnings-, lytnings-, vigsel- och födelseannonser kr. 6.- (netto).

Dödsannonser kr. 6.- för 40 mm med tillägg av 26 öre pr överskrutande mm.

Jordfästnings- och tacksigelseannonser kr. 5.- för 30 mm med tillägg av 26 öre pr överskrutande mm.

Vita angivna sida 10 % förhöjning.

Absolut bestämd plats 25 % förhöjning.

Minsta annonsutrymme 5 mm.

Lägsta annonspris kr. 1.-.

*) För annons större än 40 mm debiteras eftertextpris.

Vid gemensamhetsannonsering i Handelstidningen och Handelstidningens Veckoblad tillämpas ett förmanligt B.U.-pris.

Fulständig annonsprislista på begäran.

Annonskontoret är öppet 8-19, fredagar 8-20, söndagar 17-19.

Annons till samma dags nr mottagas till kl. 9.45

Göteborgs Handelstidnings A.-B:s Tryckeri, Göteborg

GHT 8/8-46

Den 8 augusti

Fredskonferens med vapenskrammel

Försvarsstaben håller för troligt, att detta land sedan en tid tillbaka av någon vänskapligt sinnad främmande makt utnyttjas som skjutfält vid övningar med V-bomber.

Det är tillsvidare ett antagande, ty ingenting är med säkerhet fastslaget. Men antagandet har framgått ur långvariga och metodiska undersökningar och har sannolikheten för sig. Iakttagelserna ha visserligen ofta varit osäkra men å andra sidan alltför talrika för att kunna avfärdas som inbillningsfoster. De flygande tings-tarna måste betraktas såsom tillhörande sinnevärlden.

Sakkunskapen är närmast benägen att identifiera dem såsom raketbomber av den typ som tyskarna kallade V-1. I motsats till V-2-bomberna framgå dessa på låg höjd med en hastighet, som möjliggör iakttagelser med blotta ögat.

Under kriget hade vi åtskilliga liknande påhållningar. Bomberna komma då som nu från söder. En och annan hamnade på svensk mark, vilket alls icke var meningen. Förstodigt nog plockades bitarna upp och vidarebefordrades till rätt adressat, vilket heller icke var avsändarens mening. Det gissades allmänt att basen för dessa skjutövningar låg på Bornholm, en ö, som vid det tyska sammanbrottet blev föremål för en överraskande rysk ockupation. Sedermera lokaliserades sändarestationen till Peenemünde på Usedom, samma plats, där den svenska härmakten en gång i tiderna genomförde en landstigningsoperation i något enklare former än den i Normandie sommaren 1944. Anläggningarna därstädes torde tämligen oskadade ha fallit i ryssarnas händer.

Hittills ha skjutövningarna icke föroresakat någon skadegörelse i Sverige. Man bör kunna gå ut ifrån att bomberna icke äro stridsladdade, att det alltså är fråga om övningar. Men alldeles riskfria äro icke dessa förhållanden. Ett nedslag på bebyggda orter kan komma ohögn åstad och en kollision med flygplan är icke heller en alldeles otänkbar eventualitet, helst som experimenten av allt att döma bedrivits i stor skala.

Som naturligt är ha de väckt en betydande uppmärksamhet både inom och utom landet, inte minst i Amerika. De ha där tolkats som ett utslag av avancerad diplomati med syfte att öva politisk påtryckning eller att ge oss en hälsosam påminnelse om vårt utsatta läge och våra ringa möjligheter att i händelse av militära konflikter värna det egna landom-

rådet. Där är man inne i spekulationernas värld. Det är icke utslutet att experimenten med avsikt givits en viss demonstrativ karaktär, men i så fall kan demonstrationen icke gärna vara avsedd utslutande eller ens i första hand för den svenska allmänheten. De ryska kommentarerna till atombombexperimenten i Stilla havet gävo uttryck för uppfattningen att det här var fråga om en opassande demonstration av militära maktmedel, tillkommen i politiskt syfte. Metoden har faktiskt hävdats för sig. Det skramlas gärna med vapnen när stora mellanfolkliga avgöranden äro å bane. Mycket vanligt är att genom flottdemonstrationer ge eftertryck åt sina diplomatiska önskemål och planer. Atombomber och raketbomber kunna för dylika syften vara precis lika tjänliga. Världen får nog försöka vänja sig även vid denna nya form av diplomatisk dialektik.

Helst bör den dock bedrivas i sådana former att den territoriella integriteten icke trädes för nära. Intet land kan med likgiltighet åse huru som militära förstörelsemedel slungas in över dess gränser. Det är sedan länge vedertagen internationell sedvänja att besök av främmande sjöstridskrafter i vederbörlig ordning notifieras. Samma kutym gäller beträffande främmande luftstridskrafter, fastän sådana visiter ännu så länge äro sällsynta. Att utan någon föregående hänvändelse utnyttja ett annat lands territorium för militära experiment av nu ifrågavarande slag är icke bara en oartighet utan en grov kränkning av grannsämjan.

Ännu så länge röra vi oss med hypoteser. I samma stund det blir fastslaget att landet utnyttjas som experimentalfält vid bombövningar blir det utrikesledningens plikt att utröna varifrån bomberna härstamma och att med nödigt eftertryck beivra kränkningarna. Om någon av stormakterna anser det lämpligt att demonstrera sina militära färdigheter jämsides med överläggningarna på fredskonferensen är detta dess ensak — så länge det sker utan något intrång på andra länders friheter och rättigheter. Det blir icke dess ensak om det sker under ideliga och uppenbara gränskränkningar.

I denna sak vilja vi ha full klarhet. De militära efterforskningarna böra fortsättas och om möjligt föras till ett nöjaktigt slut. Vad som ytterligare skall göras blir beroende av efterforskningarnas resultat.